

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

ישנם ג' ענינים שהמרעיש אודותם
יודעים שהוא "ליובאוויטשער":
מיהו יהודי, החזרת שטחים וביאת משיח

ראה עמוד 26

הוצאה חגיגית מוגדלת ליו"ד שבט

ערב שבת קודש פ' בא, יו"ד שבט
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שמז

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד

ב"ר יהודא לייב ע"ה

שגלוב

נאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ

ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ

ת. נ. צ. ב. ה.

*

ולזכות

זוגתו הרבנית מארייאשא שתליט"א

לאריכות ימים ושנים טובות ומתוך בריאות הנכונה

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 באתי לגני ה'תשי"א – 50 שנה

תובעים מאתנו שנדע שאנו נמצאים בדור השביעי / ב' האותיות האחרונות במאמר

5 דבר מלכות

הסתלקות היתה בדור השמיני – משא"כ בדורנו זה / משיחת ש"פ בא ה'תשנ"ב

8 זמן הגאולה

הסיבה לכך שמרעישים שמשיח יבוא עכשיו דוקא / הזמן הנוכחי באור הגאולה

11 ניצוצות של משיח

צריכים להבהיר שמבקשים "למטה מעשרה טפחים" / קטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

13 "ולעבדו שכם אחד"

סימן ברור מלמעלה שצריכים להוסיף בפעולה על אוה"ע / בענין הצורך לפעול על אוה"ע

15 וילחום מלחמת ה' – וינצח!

משה אומר שהנה הנה משיח בא ואעפ"כ ישנם הרודפים אחרי הגויים! / שיחה בענין שלימות הארץ

18 אג"ק – פרסום ראשון

ד' אג"ק נדירים מכ"ק אד"ש המתפרסמים לראשונה בגליון זה

21 יומן תש"מ – פרסום ראשון

חלק י"ז מתוך "יומן תש"מ" / מעש"ק פ' בא – עד עש"ק פ' בשלח

27 כתי"ק – פרסום ראשון

אנשי משה הנלחמים בעמלק / צילום מהגהת הרבי על שיחת יו"ד שבט ה'תשט"ז

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

ב"ה

"בעת ניצוח המלחמה הוא מבזבז כל האוצרות..."

זונוי חנם לחצי שנה!

לרגל מלאת חמישים שנה מעת אמירת המאמר הראשון מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ולקראת שנת המאה להולדתו, אנו שמחים לבשר על מבצע "בזבז האוצרות":

במסגרת המבצע יכול כל אחד להיות מנוי שבועי על הקונטרס "יחי המלך" ולקבלו הישר לביתו, בתשלום דמי המשלוח בלבד

לשלוחים, מנהלי מוסדות או גבאי בתי-כנסת תנתן אפשרות לקבל כמות גדולה של גליונות, לפי התנאים הרשומים מטה

כדי להצטרף לרשימת המנויים, יש לשלוח לכתובת המערכת (המופיעה בע' 2) מעטפה ובה: א) שם וכתובת מדוייקים

ב) מס' הגליונות המבוקש. ג) דמי עלות המשלוח לחצי שנה המבצע מתחיל ביו"ד שבט ומסתיים ביום הבהיר י"א ניסן,

ובמשך חודשיים אלו נביא כאן פרטים נוספים כיצד ניתן

להצטרף לרשימת המנויים מכל מקום ברחבי תבל

להלן פירוט עלות דמי המשלוח בארץ הקודש:

עד 2 גליונות: 2 ש"ח לשבוע (50 ש"ח לחצי שנה).

מ-3 עד 15 גליונות: 3 ש"ח לשבוע (75 ש"ח לחצי שנה).

מ-15 עד 30 גליונות: 5 ש"ח לשבוע (125 ש"ח לחצי שנה).

לפרטים נוספים ניתן להתקשר לטל' המערכת: 873-0823 (04).

זה הזמן להצטרף למעגל העולמי של לימוד עניני גאולה ומשיח מתוך הקונטרס "יחי המלך" – "הדרך ישרה" הקלה והמהירה ביותר מבין כל דרכי התורה... לפעול התגלות וביאת המשיח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תובעים מאתנו שנדע

שנמצאים בדור השביעי

לרגל מלאות יובל שנים מעת אמירת המאמר הראשון ד"ה באתי לגני מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א - יו"ד שבט ה'תשי"א, אנו מביאים בפתח הקונטרס ב' אותיות מסיום המאמר (כפי שהוגה ע"י כ"ק אד"ש)

כדי להקל על חלק מהלומדים, הבאנו בשולי-הגליון תרגום חפשי של המילים המופיעות באידיש בתוך המאמר. כדי להבדיל בינם להערות כ"ק אד"ש סומנו הערות המו"ל במספרים ובכתב קטן ושונה והערות כ"ק אד"ש סומנו באותיות (המאמר נדפס בסה"מ באתי לגני ח"א ע' כט, ולשלימות הענין יש לעיין במקור)

. . . וזה תובעים מאתנו דור השביעי לכ"ק אדמו"ר הזקן, וכל השביעין חביבין, אז הגם אז מ'האט דאס ניש פאָרדינט און ניש אויסגעהאַרעוועט¹, מ"מ כל השביעין חביבין והעבודה דדור השביעי הוא להמשיך השכינה למטה ממש. להפוך השטות דנה"ב, אשר ידע אינש בנפשי' אז ער האָט דאָס, און דעם קאָך פון נה"ב וואָס ער האָט דאָס און אפשר אַמאָל נאָך נידערקיער², לעשות מזה ולהפוך את זה לשטות דקדושה.

ח) וזוהו ענין צדיקא דאתפטר, דאף שכבר היו כמה העלמות והסתרין ובכדי שיהי' אסתלק יקרא דקוב"ה בכולהו עלמין, הי' ג"כ ענין סילוקן של צדיקים, שזה קשה לא רק כחורבן כ"א יותר מהחורבן. ותכלית הכוונה בזה הוא שעיי' הי' אסתלק יקרא דקוב"ה. וזה תובעים מכל אחד מאתנו שידעו אז מ'געפינט זיך איי' דור השביעי, שכל מעלת השביעי הוא שהוא שביעי לראשון, שהנהגת הראשון הי' שלא חיפש לעצמו כלום ואפילו לא מס"נ, כי ידע שכל ענינו הוא כמ"ש ויקרא שם בשם הוי' אל עולם. ודוגמת הנהגת אברהם אבינו שהוא - געקומען אין אַזעלכע ערטער וואָס מ'האָט דאָרטן ניש געוואוסט פון ג-טליכקייט, ניש געוואוסט פון אידישקייט און ניש געוואוסט אפי' פון אלף בית און זייענדיק דאָרטן האָט מען זיך אָפגילייגט אָן אַ זייט⁴, און

דאָס איז ער מבאר אין מאמר, אז עס דאָרף זיין קבלת עול. פריער דאָרף זיין התבוננות, נאָר אויב די התבוננות העלפט ניש, אויף דעם איז ער מסיים אז עס דאָרף זיין קבלת עול. און אין קבלת עול איז אויך פאָראַן עונג.

ז. און אזוי אויך בעניננו ובהתנהגות שלנו. אזוי ווי פריער איז געווען אָפגעלייגט ביי יעדן איינעם אַריינגייענדיק אויף יחידות אז ער גייט אַריין צו אַ נשמה כללית - מען מיינט ניש כלל פון פרטים נאָר אַ כלל בעצם וואָס איז העכער פון פרטים - און אַריינגייענדיק פלעגט ער אינגאנצן נתבטל ווערן - אויב ער איז ניש נתבטל געוואָרן הייסט דאָס אז ער איז ניש אַריין, אָדער עס איז (על דרך ווי עס שטייט) אז גם בעת החטא היתה באמנה אתו ית' - אזוי דאָרף אויך איצטער זיין אָפגעלייגט, און עס איז ניש שייך קיין קושיות, ווי ער איז מבאר אין היינטיקן שיעור תניא אַז די יראה איז ניש מגופר ובשרו, במילא איז קיין נפק"מ ניש לענין זה.

ח. מען קען זאָגן אז דאָס איז ער מרמז אין תניא מיט די ווערטער כמ"ש במ"א. לכאורה אויב ער וויל ניש מבאר זיין דאָרף ער זאָגן וד"ל אָדער והמבין יבין א. ד. ג., וויבאָלד אז ער שרייבט כמ"ש במ"א מיינט ער דאָך פאָרלייכטערן דעם לומד ער זאָל געפינען אַ ביאור במ"א, האָט ער דאָך געדאַרפט אַנצייכענען דעם אָרט וואו דער ענין איז מבואר בתוספות ביאור?

נאָר ע"ד הצחות קאָן מען זאָגן, אז רמז רמז לנו וע"ד דעם סיפור וואָס עס בריינגט זיך אין סידור מהרי"ד (הגם די ספרים בריינגען זיך ניש אין חסידות, אָבער פונדעסטוועגן האָט דער רבי געזאָגט אז אויב עס גיט אַ תועלת אין עבודה מאַכט ניש אויס) אז הרה"צ הרמ"מ מהאָרדאָק האָט אַמאָל ניש געוואָלט זאָגן פסוקי אתה הראת ווילע ער האָט געזעהן אין דעם הונדערט פירושים און קען זיי ניש מקיים זיין למעשה. האָט אים געזאָגט דער אַלטער רבי אַ משל אויף דעם, אז אויב ער וועט נתקרב ווערן צו די פירושים וועט ער זעהן ווייטער נאָך מער פירושים א. א. וו.

מען קען זאָגן די כוונה אין דעם, אז דער ענין בעצם איז בלי גבול, און מען קען אים ניש תופס זיין אויך דורך ריבני פרטים, ואדרבה, מצד דעם פשיטות הענין איז ער מאיר בכמה אופנים, אָבער פונדעסטוועגן ווערט ער ניש נתפס אין זיי.

און אזוי איז אויך דער ענין פון קבלת עול אז בעצם איז עס בלי גבול, און עס איז ניש שייך צו השגה, וואָרעם השגה איז הגבלה, מער ניש וואָס עס לייכט אויך אין השגה, אָבער פונדעסטוועגן הערט זיך אין השגה אז ניש דאָס אין דער עצם ענין.

און דאָס איז דער מיינן אין ווערטער כמ"ש במ"א, אז אין יעדער אָרט וביאור וואו מען וועט אַיינקוקן, וועט אַלעמאָל בלייבן נאָך מקום אחר, וואָרעם קבלת עול לייכט אין השגה, און עס איז פאָראַן אין דעם אַ עונג, אָבער עיקרו איז קבלת עול. שלמעלה מכל זה.

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!
פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 778-6670 (718). ארץ הקודש - 873-0823 (04)

1) = הגם שלא הרויחו זאת מיגיעה ורב עמל.
2) = ידע אינש בנפשי שיש לו השטות דנה"ב, ויש לו את הלהט והרתיחה של הנה"ב ולפעמים אף יותר גרוע.
3) = שנמצאים אנו בדור השביעי.
4) = שהוא הגיע לכאלו מקומות אשר בהם לא ידעו מרוחניות, לא ידעו מהדות ולא ידעו אפי' מאלף-בית, ובהיותו שם הניח את עצמו בצד ואל תקרא...

עצמות האט זיך אָנגעטאַן כביכול אין אַ גוף גשמי

לרגל יו"ד שבט (ר"ה להתקשרות), מובא בזה צילום מיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ שמיני, מבה"ח אייר ה'שיל"ת (השיחה נדפסה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" ה'שיל"ת ע' 24 ואילך)

להלן פיענוח הכתי"ק (בא בהדגשה. המשך בע' 30):

ה. אַזאַ דוגמא געפינען מיר אויך אין היינטיקן שיעור תניא וואָס ער רעדט דאָרטן אַז יעדער איינער קען צוקומען צו יראה תתאה עכ"פ. און ער איז נאָך מוסיף אין דער הגהה אַז אויך דער וואָס האָט דעם מלך קיינמאָל ניט געזעהן, קען אויך צוקומען דורך התבוננות צו יראה. און אין סוף פון שיעור רעדט ער וועגן קבלת עול. ולכאורה נאָך וואָס זשע דאָרף מען אָנקומען צו קבלת עול? [ההערה שמופיעה כאן בצילום "ראה תוד"ה אביי" שייכת למובא קודם בשיחה. המו"ל] **ובפרט אז קבלת עול און יראה זיינען נאָהענט בענינים ובפעולותיהם?** אַזוי איז אויך ניט מובן במאמר דפסח, ווי ער רעכנט דעם סדר פון נר"נ ח"י, וואָס פריער הויבט ער אָן רעכענען מלמעלה למטה, פריער ח"י, נאָכדעם נשמה, נאָכדעם רוח און נפש און צום סוף פירט ער אויס וועגן יחידה. ולכאורה, האט ער געדאַרפט רעכענען פאַרקערט – מלמטה למעלה, און אויספירן וועגן יחידה, וואָס יעמאַלט וואָלט זיין גוט דער המשך פון עשר בשביל שתתעשר, וואָס דאָס איז אין דער מדר' פון יחידה, **כמבואר בהמאמר?**

ו. באמת איז אויף דעם רבי'ן ניט שייך צו פרעגן קיין קושיות וועגן אַ סדר פון מלמטלמ"ע אָדער מלמעלמ"ט, וואָרעם עס איז דאָך ידוע אַז דער ענין פון רביים איז אַ הכנה צו ביאת המשיח, וואָס דאָן וועט זיין ונגלה כבוד הוי' וראו כל בשר דוקא. ד. ה. אַז עס וועט זיך אָנזעהן (וראו) אלקות מיט דעם עין הגשמי. און די הכנה צו דעם איז וואָס אַ גוף גשמי ונראה לעיני בשר ענטפערט יעדן איינעם פנים אל פנים, וואָרעם אַ רבי'ס אַן ענטפער איז דאָך "דבר הוי' דבר בי ומלתו על לשוני". און פלעגט רעדן עפ"י רוב אויף זשאַרגאָן און אַמאָל פלעגט ער אַריינמישן אויך אַן ענגלישן אָדער רוסישען וואָרט והדומה, און מצד דעם ענין פון נמנע הנמנעות איז ניט שייך קיין קושיות כלל.

במילא איז אויך ניט שייך פרעגן קיין קושיא פון דעם ענין הסדר וואָרעם ער איז העכער פון הגבלות מעלה ומטה. דער עיקר איז ביי אים אַז עס זאָל קומען אין עבודה בפועל. און

הסתלקות היתה בדור השמיני - משא"כ בדורנו זה

שהוא הדור האחרון לגלות ודור ראשון לגאולה – נעשה תיכף ומיד "נתלו המאורות" • באופן שכנשמות בגופים מקבלים בפנימיות "אתפריעו כל נהורין" ש"נתלו" עתה, על-ידי-זה שמשיח צדקנו בא מיד • החידוש דדורנו – דור התשיעי לגבי כל הדורות שלפני זה

משיחות יום ד' פ' בא, ג' שבט, וש"פ בא, ו' שבט ה'תשנ"ב – מוגה,

תרגום מאידית – הוגה ותוקן מחדש ע"י מערכת "יהי המלך"

ביום זה היתה הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר (נטלו המאורות). אבל לא באופן שנשאר "נטלו" ח"ו, אלא מה"נטלו" נעשה מיד נתלו "שני המאורות הגדולים"¹ באופן נעלה יותר – כידוע שע"י הסתלקות נעשה עלי' וגילוי נעלה יותר (מבחי' "אסתלק יקרא דקוב"ה בכולהו עלמין"²), ואז הנשמה "אשתכח בכולהו עלמין יתיר מבחיה"³; וע"י חסידיו ותלמידיו המקושרים אליו כנשמות בגופים כאן למטה בדור התשיעי (תשיעי בתי"ו, ע"ד התי"ו ד"נתלו" לגבי הטי"ת ד"נטלו") – נפעל גם למטה השלימות ד"נתלו המאורות", "אתפריעו ואתגליין מיני' כל

נהורין" בנשמה בגוף למטה. מזה מובן החידוש דדורנו – הדור התשיעי לגבי כל הדורות שלפני זה, עד לדור שלפנ"ז (דור השמיני): מכיון שהגאולה לא באה אז בפועל, ה"בא אל פרעה" (הגילוי ד"אתפריעו כל נהורין" למטה) לא היה בתכלית השלימות כנשמה בגוף בריא (היתה הסתלקות הנשמה מן הגוף, וגם הנשמה בגוף היתה במצב ש"הדיבור הוא בגלות" וכו'); משא"כ בדורנו זה – הדור האחרון לגלות ודור ראשון לגאולה – נעשה תומי"י "נתלו המאורות", שלא זו בלבד שלא חסר ח"ו במאורות הגדולים דגילוי תושב"כ ותושבע"פ⁴, אלא אדרבה –

(קמו, א ואילך).

4) ראה של"ה בהקדמתו טז, סע"א. במס' שבועות שלו קצא, א. וראה לקו"ת שה"ש יא, ד. אוה"ת בראשית יד, א. לו, סע"ב. במדבר ע' מו. מג"א ע' ב'שמא (בהוצאת תשי"ז – ע' קמט). נ"ד ע' ר"ז. ועוד. וראה לקו"ש ח"ל ע' 10 ואילך.

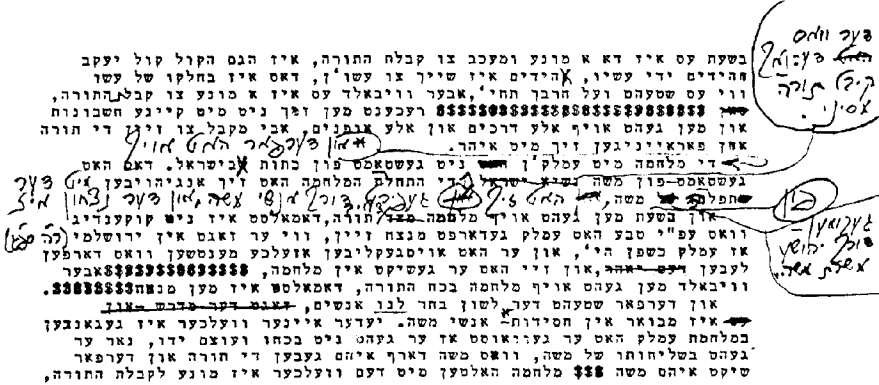
1) בראשית א, טז.

2) ראה תניא פכ"ז ולקו"ת ר"פ פקודי (מזח"ב קכח, ב. ועוד). תו"א ויקהל פט, ד. לקו"ת חוקת סה, ג. וראה ד"ה באתי לגני הש"ית פ"א.

3) זח"ג עא, ב. הובא ונת' באגה"ק סכ"ז וביאורה

אנשי משה הנלחמים בעמלק

לפנינו צילום מיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת יו"ד שבת ה'תשט"ז (נדפסה בלקו"ש ח"א ע' 144 ואילך)

להלן פיענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

בשעת עס איז דא א מונע ומעכב צו קבלת התורה, איז הגם הקול קול יעקב עשו, הידים איז שייך צו עשו'ן, דאס איז בחלקו של עשו ווי עס שטייט ועל הרבך תחילי, אבער וויבאלד עס איז א מונע צו קבלת התורה, און מ'גייט אויף אלע דרכים און אלע אופנים, אבי מקבל צו זיין די תורה זיך מיט איר.

און דערפאר האָט אויך די מלחמה מיט עמלק'ן ניט געשטאַמט פון כחות בישראל. דאָס האָט געשטאַמט - פון משה דער וואָס דערנאָך קיבל תורה מסיני. די התחלת המלחמה האָט זיך אָנגעהויבן מיט דער תפלה פון משה, האָט זיך געפירט דורך אנשי משה, און דער נצחון איז געקומען - דורך יהושע משרת משה.

און בשעת מ'גייט אויף מלחמה צוליב תורה, דעמאָלט איז ניט קוקענדיק וואָס ע"פ טבע האָט עמלק געדאַרפט מנצח זיין, ווי ער זאָגט אין ירושלמי (ר"ה ספ"ג) אַז עמלק כשפן הי', און ער האָט אויסגעקליבן אַזעלכע מענטשען וואָס דאַרפען לעבן, און זיי האָט ער געשיקט אין מלחמה, אָבער וויבאלד ער גייט אויף מלחמה בכח התורה, דעמאָלט איז מען מנצח.

און דערפאַר שטייט דער לשון בחר לַנְּ אנשים, איז מבואר אין חסידות* - אנשי משה. יעדער איינער וועלכער איז געגאַנגען במלחמת עמלק האט ער געוואוסט אַז ער גייט ניט בכחו ועוצם ידו, נאָר ער גייט בשליחותו של משה, וואָס משה דאַרף אים געבען די תורה און דערפאַר און דערפאַר שיקט אים משה האַלטען מיט דעם וועלכער איז מונע לקבלת התורה.

מיתוספת שלימות נעלית יותר בזה ולא באופן ד"כבד פה מאורייתא שבע"פ וכבד לשון מאורייתא שבכתב", בהיותו למעלה מזה, באופן שכשמות בגופים מקבלים בפנימיות ("נעמט מען אויף") "אתפריעו כל נהורין" ש"נתלו" עתה, עי"ז שמישיח צדקנו בא מיד, "שלח נא ביד תשלח" וילמד תורה את כל העם כולו⁵, עד "תורה חדשה מאתי תצא"⁶,

וזה פועל את השלימות והעלי' דכל הדורות שלפנ"ז, עי"ז ש"הקיצו ורננו שוכני עפר", ובעל ההילולא בראשונו.

עיניו הרוחניות של יהודי רואות כבר את הגאולה; כעת צריך להיות פתיחת העינים הגשמיות, שגם הם יראו את הגאולה כפי שהיא בגלוי לעיני בשר בזמן הזה

עד שרואים בפועל (כמדובר כמ"פ לאחרונה) שאומות העולם בכו"כ מדינות מסייעים לבני בעבודתם (ע"ד ויותר מאשר היה ביציאת מצרים), עד שגם מדינה ההיא שהיתה סגורה ומסוגרת ריבוי שנים, ולא נתנו ליהודים לצאת ממנה, ולא איפשרו להם לקיים תומ"צ בשלימות וכו' - הרי לאחרונה נשתנתה מן הקצה אל הקצה, וכעת לא זו בלבד שמאפשרים ליהודים להתנהג כפי רצונם, ומרשים להם לצאת משם, אלא יתירה מזו - מסייעים להם בכך.

עד שרואים כיום בפועל שנוסף לזה שבני עומדים "הכן כולכם" לגאולה, גם אה"ע עומדים "הכן כולכם" שבני יצאו כבר מהגלות ללכת לארץ ישראל בגאולה האמיתית והשלימה,

ונשמות בגופים בלי שום הפסק כלל, באים מיד לתכלית השלימות ד"בא אל פרעה" בגאולה האמיתית והשלימה, שלימות הגילוי ד"אתפריעו כל נהורין", והי' לך הוי' לאור עולם⁸.

מזה מובן הלימוד עתה מ"בא אל פרעה": דובר כמ"פ שכבר "כלו כל הקיצין"⁹ וכבר סיימו הכל, והגאולה היתה צריכה לבוא כבר מזמן, ומפני טעמים שאינם מובנים כלל וכלל עדיין לא באה.

חידושו של דורנו לגבי הדורות שלפני זה - רואים בפועל בעבודת הדור: בדורנו זה ניתוסף, עד שלא בערך, לגבי הדורות שלפנ"ז בעבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, הן בריבוי השפע (הספרים הנדפסים וכו'), והן בעשיית כל העולם, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, לכלי לקבלת ("צו אויפנעמען") האורות הגדולים, הן בנוגע לבני - ע"י התרי"ג מצוות, והן בנוגע לאה"ע - ע"י הפצת השבע מצוות בני נח⁷, כך שמאירים את כל העולם עם "נר מצוה ותורה אור" באופן ד"אתפריעו כל נהורין", שכל אחד יכול לקבל את האור כנשמה בריאה בגוף בריא,

(5) ראה רמב"ם הל' תשובה פ"ט ה"ב. לקו"ת צו יז, ואילך. ובכ"מ.
(6) ישע"י נא, ד. ויק"ר פ"ג, ג.
(7) ראה רמב"ם הל' מלכים פ"ח ה"י.
(8) ישע"י ס, יט.
(9) סנהדרין צז, ב.

כהן א' שאל את כ"ק אד"ש: היות ש"פנחס זה אלי" ופנחס הוא כהן, ואלי הרי יכריז ע"ד ביאת משיח, איך שייך גם אלי ניצוץ אליהו, ובמילא אני שואל מתי עלי להכריז (על ביאת משיח)? ונשתנו פניו הקי של כ"ק אד"ש, וענה (בחיך): רגע לאחר ביאתו אין צורך בהכרזה, ואילו רגע לפני זה הרי נכנס בגדר נביא שמנבא על נבואה שלא נצטווה עלי, ועלול להענש ע"כ. וסיפר לו כ"ק אד"ש: פעם בעת שנסעתי ברכבת פגשתי שני יהודים ודיברתי עמם על יהדות וכו', ושאלו אותי האם אני שייך לחוג המאמינים שמחר יבוא משיח, ועניתי שכן. ושאל הנ"ל (בחיכות): הרי כל ישראל מאמינים בזה? וענה כ"ק אד"ש: כמו היהודי שפגשתי ב... ואח"כ הוסיף ואמר כ"ק אד"ש: ישנם ג' ענינים שהמרעיש אודותם יודעים שהוא "ליובאוויטשער": מיהו יהודי, החזרת שטחים וביאת משיח.

כשהנ"ל יצא מהיחידות קראו כ"ק אד"ש ואמר לו: דיברנו על-דבר המשיח והגאולה ושכחנו ע"ד עוה"י הגשמי... ונתן לו דולר לתתו לצדקה.

כ"ק אד"ש סיים לקבל ל"יחידות" בשעה 2:30.

הלילה, בעת שמסרו לכ"ק אד"ש את הרשימות הראשונות מהמשתתפות בכתובת ס"ת ע"ש כ"ק אד"ש והרבנית לרגל מלאת חמש שנה לחתונתם ולרגל שנת השלושים לנשיאות כ"ק אד"ש – אמר (בתרגום חפשי): "נכנסתן הרי בקשר לספר תורה, ויש להזדרז בכתובת ספר התורה, ולהשתדל לסיימו לקראת ראש השנה לחסידות, י"ט כסלו, הבע"ל, שענינו קשור לתורה. בודאי תכינו גם מעיל וכו' לספר תורה, ואבקשכן להתקין, כפי מנהג הדורות, גם "יד" מכסף וכו'", ומסר כ"ק אד"ש את השתתפותו והשתתפות הרבנית בכתובת הס"ת.

על ה"פתח דבר" של ספר הליקוטים ש"ל זה עתה, כתב כ"ק אד"ש: מוצאי י' שבט הית"ש"מ. וכן שאל אם הספר יהי מוכן עד י"א ניסן.

נוסח מענה כ"ק אד"ש בימים אלו: "נת' ות"ח ודבר בעתו – בסמיכות לר"ה לאילנות ביום הש"ק שבת שירה בשנה השביעית שבת לה'. אזכיר עה"צ".

י"א, י"א, י"א: כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 10:20 וכשנכנס לחדרו חיך לעבר בעל-תשובה מברזיל שעמד שם. בשעה 3:10 נסע לאוהל, וכשיצא עמד ר' זלמן יפה ע"י דלת הכניסה ל-770 ואמר לכ"ק אד"ש שקר בחוץ, וענה לו כ"ק אד"ש: העיקר שבפנים יהי חס.

חזר מהאוהל בשעה 6:20, נטל ידיו הקי, יצא לתפלת מנחה ובכניסתו חילק צדקה לילדים. בצאתו מהתפלה ברך נוסעים בנסיעה טובה. התפלל ערבית בשעה 6:50, ונסע לביתו בשעה 7:35.

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!

פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 6670-778 (718). ארץ הקודש - 873-0823 (04)

מזה מובן, שעכ"פ כעת, צריכה הגאולה לבוא תיכף ומיד ממש. ובלשון העולם: זהו הזמן הכי נעלה ("די העכסטע צייט") לגאולה האמיתית והשלימה!

ולהעיר, שבלשון "הזמן הכי נעלה" ("העכסטע צייט") מרומז תוכן הגאולה – ש"זמן" הקשור עם מדידה והגבלה (עבר הוה ועתיד), נעשה ("הזמן) הכי נעלה", באופן שאין למעלה הימנו. כלומר, שהגבול (זמן) עצמו נעשה בלי גבול (הכי נעלה), עד לאופן שנעשים דבר אחד ממש, ע"ד המדובר לעיל בענין "אתפריעו כל נהורין".

ואדרבה: עיקר ההדגשה בזה היא על הגבול של "זמן" גשמי – כי ברוחניות הענינים (עד לדרגות "הכי נעלות") יש כבר שלימות הענינים עד גם השלימות דגאולה (רוחנית), ענינו הרוחניות של יהודי רואות כבר את הגאולה; כעת צריך להיות פתיחת העינים הגשמיות, שגם הם יראו את הגאולה כפי שהיא בגלוי לעיני בשר בזמן הזה.

וכמוכן גם בפשטות: עיקר הגעגועים לגאולה הם לא כל כך מצד הרוחניות והנשמה, כי מצד רוחניות הענינים הנשמה בשלימות וכל הענינים בשלימות (והגם שיהודי נמצא נשמה בגוף בעולם הזה הגשמי, הרי מצד הנשמה והרוחניות לא מורגש ("הערט זיך ניט אן") חושך העולם), משא"כ מצד גשמיות הענינים של הגוף, שם בעיקר נרגש ההעלם

והסתר, ובמילא – זה מעורר עוד יותר חזק את הגעגועים לגאולה.

והחידוש של הגאולה הוא בכך, שהגילוי ד"אתפריעו כל נהורין" יהיה גם בגשמיות העולם הנראה לעיני בשר, במקום זמן גשמי, שייעשה דירה לו ית' בתחתונים. ואדרבה: בזה מתבטאת ("באשטייט") השלימות גם של הרוחניות (שלכן לע"ל הנשמה ניזונית מן הגוף), משום כך הגאולה בגשמיות תביא גאולה בכל העולמות והדרגות למעלה.

. ויהי רצון, שע"י עצם קבלת ההחלטות בקשר עם יו"ד שבט – כולל, שכל אחד משתתף בכל הפעולות והמנהגים הקשורים עם יו"ד שבט, החל מהתוועדות שעורכים בכל מקום ביום זה, ובשבתות שלפניו ושלאחריו -

שעוד לפני זה יהיה "הקיצו ורננו שוכני עפר", ובעל ההילולא בראשנו, ותיכף ומיד ממש, בפירוש הממשי של "ממש" – כידוע¹⁰ שצדיקים קמים בתחה"מ מיד, וחוגגים יחד איתו את יום ההילולא,

ותיכף ומיד ממש נעשה "בשלח פרעה את העם"¹¹, "ובני ישראל יוצאים ביד רמה"¹² – שיוצאים מהגלות והולכים לארץ הקודש, וירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית המקדש השלישי, ולקדש הקדשים, ה' ימלך לעולם ועד¹³.

12) שם יד, ח.
13) שם טו, יח.

10) זח"א קמ, א.
11) ר"פ בשלח.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולזכות משפחתם שיחיו

הסיבה לכך שמרעישים שמיח יבוא עכשיו דוקא

תרגום הפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

. . וזהו גם הטעם מדוע מרעישים ומעוררים שירעישו ("מ'קאכט זיך אַז מ'זאַל זיך קאַכן") בענין זה - שמיח יבוא עכשיו דוקא, ובלשון הרמב"ם ש"מיד הן נגאלין" דוקא, ומרעישים - שיאמרו ויצעקו זאת, ודוקא באופן של שירה אדירה, ושזה יגיע גם לאלו ש"בשם ישראל יכונה" שיאמרו זאת גם בלשונם, וההד ("דער אַפלאַנג") יפעל גם עליהם שיקלטו זאת ("דערהערן"), עד שיפעל בהם התעוררות - שעוד קודם שלמדו לשון הקודש או אידיש - השפה שנתקדשה ע"י אמירת דברי תורה מרבותינו נשיאינו, מתחיל מהבעש"ט - שגם הם יוכלו כבר להגיד בלשונם, בכל מקום ומקום, שרוצים משיח עכשיו!

ולא רק לרצות ולחשוב על-כך או לומר זאת בניחותא, אלא להגיד את זה בקול רעש גדול ובקול שירה זמרה -

היות ועי"ז שעוסקים בזה בלהט ובאופן כזה שרוצים את משיח עכשיו - הרי זה כמו אבר שממשיך אור וחיות, ופועל שמיח אכן יבוא עכשיו.

ובלשון הרמב"ם "ומיד הן נגאלין".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בא ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

על-ידי התפלה נא פועלים ביאת משיח נאו!

על השאלה היתכן שבנ"י מבקשים בתפלתם על הגאולה ועדיין לא נענו - מקדים השל"ה לבאר שקיום המ"ע דתפלה "דישומה למעלה והשכר שמור כו", ועוד ועיקר - שהקב"ה אכן "עושה מדוגמת הבקשה וממינה, כי בכל יום ויום יש גאולה . . עומדים עלינו לכלותינו והקב"ה מצילנו".

ויש להוסיף בזה - ובהקדים:

השירה.

בשעה 8:00 בערב החל כ"ק אד"ש לקבל אנשים ל"יחידות", להלן ר"ד ממה שדיבר עם כו"כ (ע"פ השמועה):

לאי ששאל על-דבר אמו שאינה בקו הבריאות מחמת מוחה שאינו עובד כדבעי, ענה כ"ק אד"ש שהיא תהי' בריאה. ושאל בנה: הרי הרופאים מיואשים? ואמר לו כ"ק אד"ש שיביאו רופא מעיר אחרת (פריז או ליוון).

ליד שנכנס עם אביו שאל כ"ק אד"ש האם יודע מה זה תלית קטן, ושיראה לו חוט מהציצית. אח"כ נתן לו כ"ק אד"ש דולר ואמר שיתנו לצדקה במדינתנו (ספרד), וכשענה הילד או-קיי, שאלו כ"ק אד"ש מהיכן יודע שפה זו?...

אי נכנס לכ"ק אד"ש ולא כתב בפתק את השאלות שהיו לו במחשבתו, וכשכ"ק אד"ש בירכו הזכיר את כל הענינים שהיו במחשבתו של הנ"ל!

לאי אמר כ"ק אד"ש שיבוא לכאן בשנה הבאה עם כל משפחתו.

כ"ק אד"ש שאל את אי כמה חשבונות בנק יש לו? וכשענה שניים נתן לו כ"ק אד"ש 2 דולר כדי לשים בכ"א מהם וזה יוסיף לו ברכה ושפע בגשמיות וכו'.

בין האנשים שנכנסו ל"יחידות" הי' גם ר"ש שאולזון, סגן ראש העיר י-ם.

בשעה 2:30 סיים כ"ק אד"ש לקבל ל"יחידות", וכשפתח את דלת ג"ע התחתון ויצא הי' נסוך על פניו הק' חיוך רחב.

י"ג א, י"ג א: לפני תפלת מנחה נכנס חתן כדי לקבל סידור. לתפלה ירד כ"ק אד"ש בשעה 3:25 ובדרכו חילק צדקה לילדים. כשחזר לחדרו בך נוסעים בנסיעה טובה (וכן אחר תפלת ערבית).

בשעה 8:00 בערב החל כ"ק אד"ש לקבל אנשים ל"יחידות", להלן ר"ד ממה שדיבר עם כו"כ (ע"פ השמועה):

להרי י. אדרעי מנתיבות אמר כ"ק אד"ש שימסור ד"ש להרב אבוחצירא (הבבא סאלי). לזוכה בגורל מעיה"ק צפת אמר כ"ק אד"ש בין הדברים שיפעל בגליל לקירוב יהודים שיחזרו למוטב.

לאי מברזיל אמר כ"ק אד"ש: אתה דוגמא חי' ליהודי השומר תומ"צ ואינו מתפעל מהגויים אלא הגויים מתפעלים מיהדותך, ובמילא הרי זה משפיע עליהם שיהיו גויים טובים, והיהודים (להבדיל) יהיו יהודים טובים, ושתצליח בהשפעתך על העיר ועל כל המדינה. הנ"ל אמר לכ"ק אד"ש: שהרבי יהי תמיד שמח, ואמר כ"ק אד"ש (בחיוך): אני אהיי כאן שמח ואתה תהיי שם שמח.

בסיום ההדרן (כשלוש שעות מתחילתה של ההתוועדות) קם הרי' סולובייצ'יק ממקומו כדי לצאת, וכ"ק אד"ש נעמד מלא קומתו, דיבר עמו ולחץ את ידו, ונשאר לעמוד במקומו עד צאתו.

אמר מאמר ד"ה "באתי לגני" (הוגה וי"ל בקונטרס בפ"ע).

אחרי המאמר אמר כ"ק אד"ש שכעת לאחרי שלושים שנה מתחילה תקופה חדשה שלא בערך למעליותא.

לקראת סוף ההתוועדות הורה כ"ק אד"ש לערוך את הישבע ברכות" לד"ר רעזניק ושאל ברמז אם יש עשרה שנטלו את ידיהם. אח"כ צוה כ"ק אד"ש לנגן "עוצה עצה ותופר", "הושיעה את עמך", "פרזות תשב ירושלים", ניגון הכנה וניגון ד' בבות לאדה"י. אח"כ ניגן בעצמו "צמאה לך נפשי". במשך ההתוועדות חיך כ"ק אד"ש לאנשים רבים והורה לרבים לומר "לחיים".

אח"כ אמר כ"ק אד"ש: "עתה, מכל המבצעים, ההתוועדויות, הדיבורים וההחלטות הטובות – שבקרוב ממש יבוא ה"מבצע" האמיתי והכי גדול דגאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו".

הזכיר ע"ד אמירת ברכה אחרונה. וטרם צאתו החל לנגן "כי בשמחה תצאו גוי".

ההתוועדות הסתיימה בשעה 2:25 לפנות בוקר.

בצאת כ"ק אד"ש מ-770 עמד קהל רב בחוף ושר "כי בשמחה גוי" וכ"ק אד"ש רמז בידו הקי' להגביר השירה, ונסע לביתו בליווי משטרת.

ש"ס, י"א, א: בשעה 3:30 ירד כ"ק אד"ש לתפלת מנחה ל"זאלי" למטה, ובדרכו חילק צדקה לילדים. בסיום התפילה החל ר' זלמן יפה לשיר וכ"ק אד"ש רמז בידו הקי' להגביר

התואר הנכון...

לפנינו צילום מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על כותרת ל"קטעים משיחות כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש יו"ד שבט תש"מ, שיצאו-לאור בזמנו בשפה האנגלית, ובה הוסיף בכתיב אחרי המילה "רבי" את התיבה "שליט"א"

EXCERPTS FROM THE LUBAVITCHER REBBE'S ^{ש"ס} ADDRESS ON 10th OF SHEVAT, 5740 (1980) THIRTIETH ANNIVERSARY CELEBRATION

אדמו"ר הזקן מבאר באגה"ת (פ"א) שכאשר יהודי מבקש אצל הקב"ה בקשה מסויימת **בברכה** – בודאי שבקשה זו מתקיימת "בלי שום ספק וספק ספיקא בעולם. . (ש)הרי ספק ברכות להקל משום חשש ברכה לבטלה". ועפ"ז – בהכרח לומר שאכן מתקיימת בקשת ותפלת בני" אודות ענין הגאולה.

ופירוש הדברים בעניננו – שבודאי **מקבל** הקב"ה את תפלותיהם ובקשותיהם של בני" שבכל הדורות על הגאולה, וכתוצאה מזה – תהי' הגאולה במהרה בימינו ממש! כלומר: תפלותיהם של כל בני" במשך כל הדורות אודות ענין הגאולה – מצטרפות זו לזו, עד שסוכ"ס פועלות הן את פעולתן שתהי' הגאולה **כפשוטה** (לא רק ברוחניות העיניים כו'), ונמצא, שהגאולה כפשוטה אכן נפעלת ע"י בקשות התפלה שבכל הדורות, כי אילו היתה חסרה תפלה א' – אזי היתה הגאולה מתעכבת ח"ו עוד רגע א'!...

והנה, אם בדורות שלפנינו היו צריכים להמתין עד לעבודה ופעולה של דורנו זה – הרי בימינו אלו לא נותר עוד על מה להמתין, שהרי נמצאים כבר בעקבתא דמשיחא ממש, מכיון שזהו "אחרית הימים", אחרית **כפשוטו**!

ומכיון שכן, הרי ע"י התפלה **נאו** – פועלים ביאת משיח **נאו**! "נאו" **כפשוטו**, ללא כל פירושים!

(משיחת ש"פ בא ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

יש "עצה" – להביא הגאולה!

. . ובפשטות: לעתיד לבוא יקויים היעוד "ועמדו זרים ורעו צאנכם", ואז לא יצטרך יהודי לעסוק בעניני העולם (חרישה וזריעה כו'), ויוכל לעסוק בלימוד התורה כל היום כולו – בהתאם לטבעו ורצונו.

ולכן צועק יהודי להקב"ה: "עד מתי"?! – עד מתי יהי' מוכרח להצטער ולעסוק בעניני העולם?! – "אפשר אדם חורש בשעת חרישה וזורע בשעת זריעה. . תורה מה תהא עליי"?! – ומה שזקוקים ל"דגן ותירושך גוי" – יש "עצה" להקב"ה להביא את הגאולה, ואז יקויים היעוד "ועמדו זרים ורעו צאנכם"!

ויתירה מזו: לא זו בלבד שבזמן הגלות ישנם כמה שעות במשך היום שבהם צריך לעסוק בעניני העולם, ואינו יכול לעסוק בלימוד התורה כו' – הנה גם באותם שעות שבהם עוסק בלימוד התורה וקיום המצוות, אין עבודתו בתכלית השלימות כפי שתהי' בגאולה העתידה.

ועד כדי כך – שישנם כו"כ מצוות שבזמן הגלות אין אפשרות כלל לקיימן, ולדוגמא:

אור הבוקר.

בעת שהלך כ"ק אד"ש לביתו ראה את ד"ר רעזניק (החתן) עם כלתו ואמר להם שמחר בערב אינו נוטל ידיים (להתוועדות), אבל הם בטח יטלו את ידיהם (לשבע ברכות).

משך הלילה עמלו בחורים רבים לסדר את השילוט על הטנקים ולצייד אותם בכל ה"נשק" הדרוש בשביל ה"יתהלכה" למנהטן מחר. במיוחד בלט השלט שהתקינו על ה"אוטובוס-ספרי" שבו נכתב באותיות מוזהבות: "יחי אדוננו מורנו ורבינו" ומעליו הונח כתר ענק.

י"ג שבט תש"מ: לקראת יו"ד שבט החלו להגיע ל-770 המוני אורחים מכל רחבי תבל, ביניהם שלוחים רבים עם בעלי-תשובה ונדבנים.

לתפילת שחרית נכנס כ"ק אד"ש בשעה 9:45, חילק בדרכו צדקה לילדים וניגש לפני התיבה. בהכרזות אחרי התפילה ביקשו מהקהל להזדרז כדי שכל הטנקים יצאו בשעה 12:00 בדיוק. בשעה היעודה יצאה מ-770 תהלוכה של 30 טנקים (לרגל 30 שנה לנשיאות כ"ק אד"ש) שנסעה לאורך השדרה החמישית במנהטן ומשם התפזרו לפעול ברחבי העיר כל אחד במקומו.

במשך הצהריים בנו לקראת ההתוועדות 2 פירמידות חדשות בצד המזרחי של ה"זא"ל". לתפילת ערבית נכנס כ"ק אד"ש בשעה 7:00, הקהל הרב שר בחזק והתלהבות אולם תיכף בכניסתו רמו כ"ק אד"ש לחזן שיתחיל להתפלל.

התוועדות: כבר כשעה לפני ההתוועדות התמלא ה"זא"ל" מקיר לקיר עד אפס מקום בהמוני אורחים, שלוחים, רבנים חשובים וכן כמה סנטורים. משערים שהיו בהתוועדות זו כעשרת אלפים איש! ההתוועדות הועברה בתרגום סימולטני ללה"ק, אנגלית, צרפתית, רוסית וספרדית.

זמן רב לפני שנכנס כ"ק אד"ש להתוועדות כבר החלו הקהל לשיר את הניגון "חיילי אדוננו", וככל שקרבה השעה בה נכנס כ"ק אד"ש גברה השירה והתלהבות של האלפים שגדשו את כותלי ה"זא"ל".

בשעה 9:30 נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות ובדרכו למקומו פגש את הר"י ד. סולובייצ'יק שבה במיוחד מבוסטון להתוועדות. כ"ק אד"ש התייחס אליו בכבוד יוצא מגדר הרגיל, כיבדו לילך לפניו וכשהגיע למקומו עמד והמתין עד שהני"ל התיישב במקומו (סמוך לכ"ק אד"ש).

אחר שיחה אי הגיש כ"ק אד"ש לר' סולובייצ'יק מן המזונות שלפניו. הר"י יולעס (רבה של פילדלפיה) ניגש לברך את כ"ק אד"ש, וכן ניגשו כו"כ מגדולי רבני ארה"ב לשיחה קצרה עם כ"ק אד"ש.

מצוות התלויות בארץ, ועאכו"כ מצוות הקשורות עם בנין ביהמ"ק, החל מהקרבת קרבן תמיד פעמיים בכל יום, וכיו"ב. ולכן, כאשר יהודי מתבונן שבכל יום ויום, ויתירה מזו: פעמיים בכל יום, חסר אצלו הענין דהקרבת קרבן התמיד – אין לך צער גדול מזה!

ומובן בפשטות שידיעה זו (ששלימות העבודה דתומ"צ שייכת רק לעת"ל) אינה פועלת חלישות ח"ו בעבודתו עכשיו – אלא **אדרבה**: מכיון שרצונו חזק כל כך לקיים את התומ"צ בתכלית השלימות, הרי גם עתה עוסק הוא בענין זה **בכל כחו**, ולכן מתייגע בלימוד התורה ובכללות עבודת ה' ביגיעה עצומה (עבודת פרך – כפשוטו), עד **שמזיע** כו', וענין זה גופא נחשב אצלו **לתענוג**.

וביחד עם זה – אינו מסתפק ח"ו באופן העבודה שבזמן הגלות, אלא הוא צועק ומבקש מהקב"ה שהגאולה תהי' "נאו", שאז יוכל לשמש את קונו בתכלית השלימות.

(משיחת ש"פ בא ה'תשמ"ג – בלתי מוגה)

כבר מרגישים ושומעים את פעמי עקבי המשיח!

. . מדובר כמ"פ אודות המעלה המיוחדת של דורנו זה, דרא דעקבתא דמשיחא – להיותו כננס העומד ע"ג הענק. ובהקדים:

התואר "עקבתא דמשיחא" מורה על ב' ענינים הפכיים (לכאורה): מצד אחד – הרי זה "עקב" בלבד, למטה מהראש ולמטה מהלב וכל שאר חלקי הגוף, עד לבחי' הכי תחתונה שברגל, ובלשון הידוע: "אכשור דרא" (בתמ"י); ולאידך – בדור זה דוקא תבוא הגאולה, ועד שזמן זה עצמו נקרא כבר "עקבתא דמשיחא" – מפני **שכבר מרגישים ושומעים את פעמי עקבי המשיח!** ביאת משיח צדקנו היא קרובה כל כך, עד שכבר שומעים את צעדי עקביו של משיח!...

ויש לומר שהא בהא תליא: מכיון שדור זה הוא ה"עקב", הדור האחרון שבא לאחרי **ובהמשך** לכל הדורות שלפניו – יש לו את כל הכחות של הדורות הקודמים, בדוגמת ננס העומד על גבי הענק, ולכן, דוקא דור זה זוכה לגאולה, באופן שכבר שומעים את עקבתא דמשיחא.

(משיחת ש"פ בא ה'תשמ"מ – בלתי מוגה)

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!

פרטים בטלפונים: ארצות הברית – 778-6670 (718). ארץ הקודש – 873-0823 (04)

צריכים להבהיר שמבקשים "למטה מעשרה טפחים"

כאשר עומדים בתקופה בה מדובר אודות ענין הגאולה ורוצים לפעול ("אויסבעטן") שתהי' הגאולה ובאופן ד"מיד הן נגאלין" – אזי באם לא מוסיפים את המילים שהגאולה תהי' "למטה מעשרה טפחים", אפשר הרי לענות על כך שישנו כבר ענין הגאולה, היות וכאמור "כלו כל הקיצין", שלכן צריכים להבהיר שמבקשים שהגאולה תהי' "למטה מעשרה טפחים".

(תרגום חפשי משיחת מוצש"ק פ' בא, יו"ד שבט ה'תשל"ז - בלתי מוגה)

בוא ונרקוד לקראת משיח

כמדובר כמ"פ שאין צורך להביא ראיות והוכחות שדורנו זה הוא דור האחרון של הגלות, ובדרך ממילא – דור הראשון של הגאולה העתידה. וטעם הדבר שדוקא דורנו זה יזכה לגאולה העתידה – מכיון שהוא בדוגמת ננס העומד על כתפי הענק, כלומר: עם היותו "ננס", הרי כאשר ה"ענק" מעמידו על כתפו – רואה ה"ננס" למרחוק יותר מאשר ה"ענק", ואז אומר ה"ננס" ל"ענק" שהוא רואה שהנה בא משיח צדקנו ("אָט גייט משיח צדקנו"), ולכן – אומר ה"ננס" ל"ענק" – בוא ונרקוד לקראת משיח צדקנו ("לאָמיר גיין טאַנצן אַנטקעגן משיח'ן")!

(משיחת ש"פ בא ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

יום ההילולא ביחד עם בעל ההילולא

. . ואף ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", מקווים ומצפים שהגאולה תבוא היום, ובודאי שהקב"ה – ש"רצון יראיו יעשה" – יביא את הגאולה ביום זה ממש, ובפרט ביום הש"ק שהוא מעין ודוגמת "יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים", כ"כ ימים לפני יום ההילולא – הרי אדרבה, לאחרי ביאת משיח צדקנו יהיו עניני יום ההילולא ביחד עם בעל ההילולא

בסיום ההתוועדות הורה לנגן "לכתחילה אריבער" ורמז בראשו הק' לחזור על התנועה הידועה י' פעמים. אח"כ החל לנגן "ניעט ניעט ניעטאוווא" ומחא כפיו הק'.

אחרי שרץ כ"ק אד"ש את ידיו הק' לתפלת מנחה, הורה להרלי"ג להביא את בקבוק היין ושאל היכן המסדרים של המלוה מלכה עבור הגמ"ח (קרן ישראל ארי לייב), וכשניגש הרש"יב אייכהורן מזג לו כ"ק אד"ש יין לכוסו, מסר לו את הבקבוק כדי לחלק במלוה מלכה וברכו שיהי' בהצלחה רבה. אח"כ הראה כ"ק אד"ש על המזונות ואמר לו שלא יקח כדי שיהי' לקהל מה לקחת.

סיום ההתוועדות בשעה 4:45 ולאחרי' תפלת מנחה. בסיום התפלה החל כ"ק אד"ש לנגן "ניעט ניעט ניעטאוווא" ובדרכו לחדרו הק' רמז להגביר השירה.

לתפלת ערבית יצא כ"ק אד"ש בשעה 6:00. אחרי התפלה יצא לקידוש לבנה ואח"כ נסע לביתו. כשיצא מחדרו החל ר' זושא ווילימובסקי לנגן "ניעט ניעט" ורמז לו כ"ק אד"ש בידו הק' להגביר השירה.

במשך הלילה עמלו להתקין מקולים חדשים ב"זאלי" לקראת ההתוועדות דיו"ד שבט – שנת השלושים. כמו"כ החליפו את ארון התצוגה של קה"ת הקבוע בקיר הכניסה לחדרו הק' של הרבי.

וְיָצֵא, וְיָצֵא, וְיָצֵא: כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 10:20, נכנס לחדרו ומיד יצא בחזרה ונתן צדקה לעני.

די"ר רעזניק (שמתחתן היום) נכנס לכ"ק אד"ש כדי לקבל סידור, וכ"ק אד"ש מסר לו גם כסף לצדקה.

כשירד כ"ק אד"ש לתפלת מנחה (ב"זאלי" למטה) חילק בדרכו צדקה לילדים. אשה אחת מרוסיי הודתה לכ"ק אד"ש על התשובה שקיבלה, וענה לה כ"ק אד"ש ברוסית שתקבל את הברכה מאת ה'. בסיום התפלה רמז כ"ק אד"ש לר' זושא ווילימובסקי להתחיל לשיר. בצאתו ממנחה הכניס כ"ק אד"ש צדקה לקופת הפדיון שבויים (כמו"כ שלח לוועד הפדיון שבויים 2 שטרות של \$10).

וְיָצֵא, וְיָצֵא, וְיָצֵא: - אַלְוֵיפֵי עַנְף לְפַסְתֵּי לְקוֹת כ"ק אַבְרָהָם אַבְרָהָם וְהַתְחַלַּת נְשִׂאוֹהּ כ"ק אַבְרָהָם אַבְרָהָם: למעריב ירד כ"ק אד"ש בשעה 7:00, ה"זאלי" הי' מלא עד אפס מקום, וכ"ק אד"ש ניגש לפני התיבה.

בסיום התפילה הביט כ"ק אד"ש על ר' זלמן יפה וחי"ד אליו, הנ"ל החל לשיר "ופרצתי" וכ"ק אד"ש רמז בידו הק' להגביר השירה. אחר התפלה חזר התי' מנחם נחום גערליצקי בע"פ חלק ממאמר "באתי לגני". אח"כ התיישבו רוב התמימים וכמה מאנ"ש להתוועד עד

עצמו (כידוע שצדיקים קמים לתחי' מיד) באופן נעלה יותר, ובמילא, גם ההכנה ליום ההילולא צריכה להיות באופן נעלה יותר.

(משיחת ש"פ בא, ד' שבט ה'תשנ"א - בלתי מוגה)

לומר שעדיין נשאר ניצוץ שלא נתברר... - דבר מושלל לגמרי!

במשך הדורות היו כמה צדיקים, אשר, בידעם גודל צער הגלות ("שכינתא בגלותא", חב"ד'ניק בגלותא, וסתם יהודי בגלותא), רצו לדחוק את הקץ. וגילו להם מלמעלה שאם ידחקו את הקץ ישארו ריבוי ניצוצות שלא נתבררו עדיין (מפני קוצר הזמן), ועי"ז פעלו לדחות את הקץ לזמן מאוחר יותר וכו'. אמנם, בימינו אלה, בודאי נשלם כבר הבירור דכל הניצוצות, שכן, לאחר אריכות הגלות יותר מ-1900 שנה, טוענים בני: כמה השיעור לחכות... ("וויפל איז אַ שיעור צו ווארטן") עד כמה השיעור לומר שעדיין נשאר ניצוץ שלא נתברר... - דבר מושלל לגמרי! בודאי נתבררו כבר כל הניצוצות מבלי שיחסר ח"ו אפילו ניצוץ אחד ויחידי, וכיון שכן, לא שייך לדחות את הקץ, ותיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה.

ובפרט בעמדנו בארבעים שנה, ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע", ע"י שלימות העבודה בהפצת המעיינות חוצה - בודאי הגיע כבר הזמן לשלימות הגילוי דה"מעייין" וה"מים" שלמעלה, "מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

(משיחת ליל יו"ד שבט ה'תשנ"ג - בלתי מוגה)

לפניכם פרק י"ז מ"יומן תש"מ" מעש"ק פ' בא - עד עש"ק פ' בשלח
היומן החל בגליון שכת ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע
[תודתנו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג גלינונו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]
נערך ע"י מערכת "יהי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'כלי אחריות'

י"ז, י"ג, ט"ז, ט"ט, ט"ב, ט"א, כ"א: כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 10:10. נסע לביתו בשעה 4:25 וחזר ב-4:40.

בשעה 5:45 נכנס כ"ק אד"ש לתפלת ערבית, ואח"כ הלך לביתו (9:35).
נוסח מענה כ"ק אד"ש בימים אלו: "נת' ות"ח ודבר בעתו - בסמיכות ליו"ד שבט העשירי יהי קודש דויהי בשלשים שנה, שנה השביעית, שבת לה'. אזכיר עה"צ".

י"ט, י"ד, ט"ז, ט"ב, ט"א, ט"ז, ט"ב, ט"א: כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 9:08 והודיע שתתקיים התוועדות. לשחרית נכנס כ"ק אד"ש בשעה 10:00 ועלו לתורה 5 חתנים.

להתוועדות נכנס כ"ק אד"ש בשעה 1:30 ופתח בשיחה ע"ד יום ההילולא "העשירי יהי קודש". ואח"כ דיבר כמה שיחות ביאור בפרש"י בפרשתנו (חלקם נדפסו בלקו"ש חכ"א עי' 55 ואילך). כמו"כ דובר ע"ד ההכנות ליו"ד שבט בנוגע לקטנים וקטנות (ראה שם עי' 298 ואילך). אחרי השיחה הבי' הורה כ"ק אד"ש לנגן ואמר מאמר ד"ה "החודש הזה לכם גו'". באחת השיחות בעת שדיבר כ"ק אד"ש על אלו המביטים על השעון לראות מתי תסתיים ההתוועדות, הרכין את ראשו הק' והביט על השעון שהיי מונח על שולחנו.

(* ערכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".
דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת הדברים יש לעיין בשיחה עצמה.

יש לך שמחה במשפחה?

יום הולדת, ברית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסיבות לתת הקדשה ב"יהי המלך"!

גם מתנה מקורית, גם הפצה בקנה מידה עולמי

גם, והוא העיקר, עי"ז תקרב ותחיש את התגלותו של הרבי מהי"מ

כדאי לדעת: ניתן לחלק את ה"יהי המלך" כתשורה בשמחות

בתוספת כיתוב על הכריכה הקדמית והאחורית

בארה"ב: 778-6670 (718)

בא"י: 873-0823 (04)

התקשר עכשיו:

- העתקה -

ב"ה. ט"ז שבט תשט"ו

ברוקלין

שלום וברכה!

סימן ברור מלמעלה שצריכים להוסיף בפעולה על אוה"ע

עצם העובדה שנשיא המדינה [דארה"ב] יוצא בהכרזה גלוי' ע"ד קיום שבע מצוות בני נח, צריכה להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בפעולתם של ישראל על כל באי העולם:

לכל לראש - מפני שכתוצאה מהכרזתו של נשיא המדינה נקל יותר לפעול על באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח, ובמילא, יש לנצל אפשרות זו כדי להוסיף עוד יותר בכל פעולות אלו.

ועוד וג"ז עיקר - שהכרזה זו מהווה **סימן ברור מלמעלה** בנוגע לגודל ההכרח בפעולה זו בזמן זה.

ובפשטות - שנמצאים אנו, כאמור, ב"אחרית הימים", שלכן, התחילו לעסוק קצת בפעולה על אוה"ע כהכנה לתיקון העולם לעבוד את ה', אבל, מכיון שההתעסקות בזה לא היתה עדיין במדה הראוי', ולאידך, אין זמן להמתין עד שבנ"י יתעוררו מעצמם, שהרי אי-אפשר לעכב עוד את הגאולה, "עד מתי"... לכן, מראים לנו **סימן ברור מלמעלה** שצריכים להוסיף בזה עוד יותר, עי"ז שנשיא המדינה - "לב מלכים ושרים ביד ה'" - מכריז בגלוי על ענין זה.

(משיחת ש"פ 9 צ, שבת הגדול ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

החובה לפעול על אומות-העולם מופלגת על כאו"א

פעולת ההשפעה על אוה"ע שיקיימו ז' מצוות דבני-נח שייכת (לא רק לאנשים מיוחדים כו', כי אם) **לכאו"א** מישאל, אפילו יהודי פשוט שבפשוטים, "חוטב עציד ושואב מימך".

ולאידך גיסא יש צורך להבהיר שענין זה שייך גם ליהודי המשתייך לסוג ד"ראשיכם שבטיכם", כי - מצד היותו במעמד ומצב ד"ראשיכם שבטיכם", ביכולתו לחשוב:

בשלמא אצל יהודי פשוט, "חוטב עציד ושואב מימך", הרי פעולת ההשפעה על אוה"ע היא ענין נעלה; אבל כאשר מדובר אודות "ראשיכם שבטיכם" - הרי מכיון שביכולתו להתעסק כל היום כולו בלימוד התורה וקיום מצוותי', או להתעסק בצרכי ציבור באמונה [שזוהי עבודה הכי נעלית, ובפרט לפי דעת הירושלמי (ראה לקו"ש חט"ז ע' 373 ואילך)], מדוע שיתעסק עם ענין פשוט כהשפעה על אוה"ע!?

והמענה לזה - ע"פ הוראת חז"ל: "הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה" (אבות רפ"ב), לא תהא יושב ומשקל במצוותי' של תורה כו" (דב"ר פ"ז, ב), כלומר, ישנו אמנם חילוק בין

בטח לדכוותי' למותר להאריך עד כמה התענינו נשיאינו רבותינו הק', ובפרט כ"ק מו"ח אדמו"ר - זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע בהתוועדויות חסידיות, וכמבואר בכ"מ בכתבים ובנדפסים. ואחת הכוונות בזה היתה להמשיך גם את אלו הנמצאים, לע"ע, מחוצה להדרכות החסידות והנהגותי', ואח"כ גם ללימוד תורתה. מובן שלאנשים מסוג זה צריך לדבר באותיות המתאימות לפי מצבם לע"ע, ולא באותיות דשפיץ חב"ד, שעלולים לדחותם ולא לקרבם ולהמשיכם. ולא רק בנוגע לאופן הדבור כן הוא, אלא גם, ואדרבה, עאכו"כ, בהנוגע להנהגה בענינים של מעשה. ואם בדורות שלפני זה צריכים היו להזהר בזה ראשי אנ"ש שבכל מקום ומקום וזקניהם, ובאם הנהגתם היתה כדבעי לא הי' נפק"מ כ"כ אופן ההנהגה של שאר אנ"ש והחסידים, הרי בימינו אלה שמביטים על החסידים ובפרט חסידי ליובאוויטש בשבע עינים, צריך כאו"א ואפילו אלו הצעירים משישים או חמשים שנה - להתנהג באופן כזה שהנהגתו תקרב גם את אלו הנמצאים הוצה, ולא להיפך.

לאחרי הקדמה זו, בטח תספיקנה השורות, המועטות בכמות, דלהלן, והוא: ע"פ השמועה שהגיעה, ישנם אחרים מאנ"ש . . אשר בזמני ההתוועדות מתנהגים באופן דהתרחבות והתפשטות והגברת המדות, עכ"פ בהנוגע לדבור ולהרמת יד (אף שלא ח"ו בנוגע להכאה) ונכפל הדבר איזה פעמים, עד שמטעם זה הפסיקו כמה אנשים מלבוא אל ההתוועדות, ובמילא נתמעטה ג"כ שייכותם לקיום הדרכות החסידות ולימוד תורתה. ואף שיש להתבונן ג"כ בחומר הענין דהרחקת מי שהוא מישאל מכרם חב"ד, הרי בפרט ובימים הקרובים לימי ההילולא ביחוד - מה שנוגע בזה הוא, שזהו היפך כוונת נשיאנו בעל ההילולא והשתדלותו. ובין שאין רצוני להכנס בפרטי הדברים, ומי הוא עכ"פ שהנהגתו פעלה באופן כזה על המשתתפים שלא מאנ"ש, הנני פונה בזה אליו במכתבי וכן לעוד מאנ"ש ב . . (אף שכמוכן אינני כותב לאחד למי עוד כתבתי), ובקשתי שיעשו מצדם ככל יכולתם להשפיע על כל המשתתפים בהתוועדות, שתהי' הנהגת המתוועדים בדרכי נועם ודרכי שלום. ולא רק בפנימיות - שלא נחשדו על כך - אלא אפילו בחיצוניות ובדיבוריהם שמן השפה ולחוץ. ומובטחני שימלאו בקשתי זו אליבא דנפשי, ויהי' שיהי' בהצלחה קרובה, היינו בהגדלת מספר המשתתפים גם שלא מאנ"ש - הלוך וגדול.

בברכה - המחכה לבשו"ט, חי"ק

מצוות “קלות” למצוות “חמורות” (כמודגש בלשון חז”ל עצמו), אבל מצד היותם “מצוות” של תורה – כולן שוין, ואי אפשר לחלק ביניהם.

. והנה, לאחרי כל האמור – עדיין יכול לשאול:

היות שצריך להקדיש זמנו ללימוד התורה בהתמדה ושקידה וכו’, מאיפה יהי’ לו זמן לפעולת השפעה על אינם יהודים בנוגע לקיום ז’ מצוות שלהם?!

והמענה לזה – בפשטות:

לכל לראש – מובא בספר תניא קדישא (פכ”ג) במאמר המוסגר וכאילו בדרך אגב: “והא דמי שאין תורתו אומנתו צריך להפסיק היינו מאחר דמפסיק ומבטל בלאה”כ”. ובנוגע לענינו: אם אמנם לא הי’ מפסיק מתורתו לשום ענין – יש עוד איזה נתינת מקום לשאלה הנ”ל, אבל מכיון שבלאה”כ מפסיק מתורתו, ולא דוקא לענינים המוכרחים לחיי נפשו – אכילה ושת’ באופן המוכרח לקיום “דביעית דם” שבו תלוי חיותו כו’, אלא קורה לפעמים שאוכל “קצת יותר” מהמוכרח לקיומו, ולפעמים “קצת עוד יותר” (א’ ביסעלע מערער ווי א’ ביסעלע), ועד”ז ההפסק ל”שיחה נאה”, ועד”ז “שונה ומפסיק ממשנתו ואומר מה נאה אילן זה מה נאה ניר זה” (ענין חמור ביותר כו’) – וא”כ, הרי בודאי שצריך להפסיק כדי להתעסק בענין האמור!

ועוד ועיקר: אפילו יהודי השייך לסוג ד”עשרה בטלנים” שיושבים ועוסקים בלימוד התורה ובצרכי ציבור, ופרנסתם מצוי’ להם ע”י הציבור, היינו, שאינו מתעסק כלל עם עניני עוה”ז, ועאכו”כ שאין לו כל שייכות עם אינם יהודים [ובאמת – אם ימצא יהודי כזה בארה”ב, הרי דבר ברור שיצטרפו לברך עליו ברכת “שהחיינו”...!] – הנה גם עליו מוטל החיוב להתעסק ולפעול על אוה”ע – כפס”ד הרמב”ם!

ועכ”פ – בינתיים יתעסקו בזה כל אלו שעדיין לא הגיעו לדרגא נעלית כזו, ולאח”ז נחשוב מה עם אותו יהודי המשתייך לסוג ד”עשרה בטלנים”!

ובאמת, אין צורך בכל השקו”ט הנ”ל, כי יעיינו – אפילו לשעה קלה בלבד – בפס”ד הרמב”ם הנ”ל [ללא צורך בעיון בספרים נוספים, ובלשון הרמב”ם בהקדמתו: “לפיכך קראתי שם חיבור זה משנה תורה, לפי שאדם קורא בתורה שבכתב תחילה ואחר כך קורא בזה יודע ממנו תורה שבעל פה כולה, ואינו צריך לקרות ספר אחר ביניהם”] – בודאי יגיע כאו”א למסקנא שעליו לעסוק בהשפעה על אוה”ע שיקיימו ז’ מצוות דב”נ.

ואפילו אם עדיין נשארו שאלות או קושיות מסויימות – בודאי לא יפריע הדבר לביצוע המעשי של הענין, בהתאם לתנאי העיקרי בקיום הלכות ומצוות התורה: “נעשה (ולאח”ז) נשמע”, כלומר, ראשית כל יש לבצע את הענין בפועל – “נעשה”, ולאח”ז (כשיהי’ לו זמן פנוי, וכשיזדמן לו עם מי להתדבר בענין זה) יקיים גם “ונשמע” – הבנת הדבר לאשורו בהבנה והשגה, ובמילא יסורו כל שאלותיו וספיקותיו וכו’.

(משיחת י”א ניסן ה’תשמ”ג – בלתי מוגה)

בודאי התועדו ביום ההילולא יו”ד שבט, ויה”ר שזכות בעל ההילולא יגן ויוסיף הצלחה גם בקירוב הלבבות ובכל האמור.

בטה גם להבא יכתוב בפרטיות המתאימה בהמשך של אלו הענינים אודותם התחיל לכתוב במכתבו זה, ות”ח מראש.

מ”ש אודות “לשנה טובה”, הנה נכתב אליו בזמנו בימי הסליחות (ולפלא שכותב שלא הגיעו), שיכתב ויחתם לשנ”ט ומתוקה הוא וכב”ב שיחיו.

בברכה לבשו”ט בכל האמור ובקרוב – חי”ק

עתה נתקבל הפ”ג דיום ההילולא. ואצפה לבשו”ט ומפורטות.

– תרגום חפשי ללה”ק מההעתיקה –

ב”ה. י”ג שבט תשכ”א

ברוקלין

מר שלמה זלמן שי

שלום וברכה!

ע”י הרה”ח אי”א נר”ג עוסק בצ”צ רב פעלים מוה’ צבי שי . . קיבלתי בקשת פ”ג עבורכם.

ובעת רצון יזכירום על הציון הק’ של כ”ק מו”ה אדמו”ר זצוקלה”ה נבג”מ זי”ע לפי תוכן הבקשה.

ותקותי שהנכם עוסקים בעניניו של בעל הציון, ובפרט עתה כשאנו באים עתה מיום ההילולא-יאצרייט שלו – עשירי בשבט, להפיץ יהדות בכל מקום שהנכם יכולים להגיע בדרך של אהבת ישראל, כפי שנצטוינו בתורתנו הק’ וכפי ששמענו פעמים רבות, שאהבת ישראל ואהבת השם, הם דבר אחד.

ובהנוגע לענין הפרנסה, ידועה העצה היעוצה מחו”ל, לא למעט בצדקה, אלא אדרבה לתת יותר ולחלק זאת לפעמים רבות יותר, ומזהזמנים המסוגלים לזה הוא בכל יום הול בבוקר קודם התפילה לתת כמה פרוטות לצדקה.

בברכה לבשו”ט בכל האמור

לפנינו ד' אג"ק נדירים
מכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א
מתאריכים הסמוכים לימים אלו
(שככל הידוע לא פורסמו ע"ע)

- קטע מצילום המכתב -

ב"ה. ב' שבט תשט"ו

ברוקלין

שלום וברכה!

נתקבל מכתבו מי"א טבת. ויה"ר שס"ס יתדרבו ביניהם ויתחילו לעבוד עבודה מסודרת במקצועות השונים של כרם הב"ד, ולא יצטרכו להתעוררות וזירוז מעבר לים, כי - עד מתי? ואם גם נצרך לזירוז, הרי טוב שיהי' זה בענינים של הוספה, ענינים חדשים, ולא ע"ד הענינים שמדובר זה כמה וכמה פעמים. ואם בימים מלפנים דרשו זאת מכא"א מאתנו אף שהיו הסתרים נראים והעלמות גדולים וגם ההצלחה לא נראית כ"כ, עאכ"כ עתה שרואים סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל...

- מצילום המכתב -

ב"ה. י"ג שבט תשט"ז

ברוקלין

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו שהתחיל לכותבו בי"ב טבת, ומובן עד כמה מוזיק פיירוד הלבבות בתוככי אנ"ש בכלל, בתוככי התמימים בפרט, ובאגו"ה וצעירי אגו"ה ביהוד. ועד מתי יהי' זה למוקש ולמניעה בקבלת ברכת השי"ת והצלחתו שמשפיע מלמעלה בענינים הכללים של הב"ד ובמילא גם בענינים הפרטים של כל אלו מהמשתדלים והעובדים בזה. ועד כמה גדול החשך דעקבתא דמשיחא, שאין רואים כל זה, ואין משימים לב לזה שמאבדים בכל יום ויום - על ידי העדר הקירוב, ועאכ"כ ע"י הפירוד.

משה אומר שהנה הנה משיח בא ואעפ"כ ישנם הרודפים אחרי הגויים!

תרגום הפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יהי המלך"*

א. בפרשתנו על הפסוק¹ "ולא יהיה בכם נגף" מפרש רש"י: "אבל הווה הוא במצרים. הרי שהיה מצרי בביתו של ישראל - יכול ימלט, תלמוד-לומר 'ולא יהיה בכם נגף' אבל הווה במצרי שבביתכם. הרי שהיה ישראל בביתו של מצרי - שומע אני ילקה כמותו, תלמוד-לומר 'ולא יהיה בכם נגף'".

מזה מובן, שבשעת מכת בכורות היו יהודים שהשאירו מצריים בבתיהם, והיו יהודים שאף הלכו לבתי המצריים!

ב. . . [ודבר פלא זה נוגע לזמננו:]

אע"פ שבני ישראל ידעו שהמצרים רשעים, וראו כבר שהקב"ה נתן להם תשע מכות, ושרי פרעה כבר טענו בפניו "עד מתי יהי' זה לנו למוקש"² - שא"ז לא טענו פראי-אדם, אלא חכמי פרעה - אעפ"כ, לאחרי שיהודי יודע את כל הדברים הללו, הולך ומזמין מצרי לביתו כי הוא רוצה למצוא חן בעיניו, בגלל שמרגיש נחות כלפי הגוי!

ובפרט שלא מדובר על סתם גוי אלא גוי בכור, ולכן - כיון שברצונו למצוא חן בעיני הגוי - מזמינו לביתו, מושיבו בראש השולחן, נותן לו נייר שהוא יהודי ואומר לו "אחינו אתה!" וכיון שמתבייש ביהדותו, על-כן אינו אומר לגוי שישנה דרך להתגייר ולהיות מ"גם ערב רב עלה אתם"³, אלא מכניסו אליו הביתה!...

ג. ולכאורה הרי מדובר על בית יהודי ש"הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות"⁴, והיהודי אוכל קרבן פסח "צלי אש ומצות על מרורים"⁵, זאת אומרת, שבחיי הפרטים הוא יהודי דתי; אך כאשר מבטיים אל תוך הבית לראות מי יושב על-יד השולחן, רואים - אהה - יושב שם מצרי!

* מובאת בזה בעריכה מחודשת עם מ"מ בשוה"ג.
(1) יב, יג.
(2) שם י, ז.
(3) שם יב, לח.
(4) שם, כג.
(5) שם, ח.

ומכיון שמלאך אינו יכול לבחור ולהבדיל כי הוא רואה את "הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות", במילא מטריחים את הקב"ה בכבודו ובעצמו שיבוא ויראה מה קורה בבית. וכאשר הקב"ה בא – הוא רואה שיושב מצרי ברש השולחן והיהודי מביא לו לאכול מקרבן פסח!

– ממה-נפשך: אם הינך יהודי דתי, שלכן אתה אוכל קרבן פסח – הרי משה ציוה "כל בן נכר לא יאכל בו"⁶? ואם אינך שומע בקול משה – מדוע אתה מקריב קרבן פסח?!

ועד"ז? לאידך גיסא: בני ישראל זוכרים הרי ש"ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך"⁷, ועד עתה הקב"ה כבר נתן למצריים תשע מכות, ומשה אומר שעוד מעט תבוא המכה העשירית – מכת בכורות, ואלו הם הרגעים האחרונים של הגלות ומיד אחריהם "נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה בכבודו ובעצמו וגאלם"⁸ – ואף-על-פי-כן, ישנו יהודי שאינו רוצה להיות בין יהודים, הולך לבית מצרי ומעמיד את עצמו בסכנה!

שהרי אותו יהודי לא ידע שינצל ממכת בכורות; רש"י אכן אומר שיהודי שהי' בבית מצרי ניצל ממכת בכורות, אבל הוא הרי לא ידע זאת, במילא הוא מעמיד את עצמו בסכנה והולך לבית של מצרי, למרות שידע שזה עלול לפגוע בו!

אבל אעפ"כ, כיון ש"ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא"⁹, לכן הקב"ה הלך לבית המצרי, והציל את היהודי ממכת בכורות.

וכפי שהמדרש מספר על היהודים כאלו שעד אותו זמן לא רצו למול עצמם, וכאשר הגיע הזמן דקרבן פסח, והריח של הקרבן פסח התפשט בכל מצרים, הם רצו לאכול מהקרבן פסח ולא יכלו מאחר שמשה צוה "כל ערל לא יאכל בו"¹⁰, אזי באו למשה ואמרו לו שמסכימים למול עצמם כדי שיוכלו לאכול מקרבן פסח – כלומר, גם כשכבר הסכימו למול עצמם, עדיין ישבו בבית המצרי!!

ד. עד"ז רואים עכשיו:

אע"פ ש"משה אומר ש"הנה הנה משיח בא" ותבוא הגאולה, ישנם יהודים שיש להם 'רגש-נחיתות' בפני הגוי ורודפים אחריו, מכניסים אותו לבית יהודי ונותנים לו נייר שהוא יהודי! . מעולם לא היה מעמד ומצב גרוע כהיום, שתלויים כל-כך הרבה בגויים. ומצב זה אינו מצד הגויים, אלא מצד היהודים עצמם שהחליטו שצריך לרעוד מהגויים. מעולם לא הי' מצב כזה שפלו שיהיו 'עבדים כנענים'!

אולם כיון שמתבייש לומר שהוא 'עבד כנעני' – לכן אומר שזה 'הישג דתי'!

החליטו למסור כל שטח שרק יבקשו, אלא שבתחילה יעמידו פנים כאילו עומדים חזק על דעתם, אך בפועל יתנו כל מה שיבקשו, רק שימשכו זאת זמן ארוך.

– מדוע צריכים סתם למשוך את הזמן? ככל שמושכים יותר את הזמן ישנו עוד פצוע,

ויוציאנו.

(6) שם, מג.

(9) סנהדרין מד, א.

(7) שמות א, יג.

(10) פרשתנו יב, מח.

(8) נוסח ההגדה פיסקא מצה זו ושם לפני"ז פיסקא

ופעמים אף גרוע מזה, רחמנא-ליצלן!

ועל הכל אומרים שאלו הם 'הישגים דתיים'!... – אם היו אומרים זאת בשם "קארל מארקס" – מהיכא-תיתי, אך הם אומרים זאת בשם התורה!

ה. כבר עברו חמש שנים מה"דעש" שעשיתי על כך שהחליטו למסור את ירושלים העתיקה (ורק מחפשים נוסח שלא ינקר את העיניים, כדי שלא יורידו אותם מהכסאות) – ואמנם הטובים שבהם שותקים לכל-הפחות, אך אחרים רוצים להכחיש ולומר שאין זה נכון ולא חושבים על כזה דבר וכו'.

עתה רואים שהם ניסו לראות מה "דעת הקהל" בענין זה: אחד פירסם את דעתו האישית – לא רשמית בשם הממשלה – שצריך לעשות את ירושלים עיר לשלש דתות (זהו הנוסח שמצאו כדי למסור את ירושלים העתיקה); לאחר-מכן אחד מחברי הממשלה פירסם באופן רשמי שזו דעתו, ומראש הכינו הכחשה שהוא לא אמר זאת – כדי שאם יעשו מזה רעש, יפרסמו מיד את ההכחשה שהוא אף פעם לא אמר כך...

הם רצו לראות מה תהי' תגובת הקהל בשעה שיפרסמו דבר כזה – וראו שזה לא נורא, היות ואין פוצה פה ומצפצף! כבר עבר שבוע שלם ולא מחו על זה, ואפילו אם אחד מחה, הי' זה רק בקול דממה דקה.

וזה שרושם גויים כיהודים מתפאר שירושלים היא "עיר השלום" שיהודים וגויים חיים בה יחד, בה-בשעה ש(פעם גרו בה 65,000 ערבים, והיום מסתמא) גרים בה 70,000 ערבים, ולא יותר מ-300-200 משפחות יהודים! ומוסיפים ואומרים שהסיבה לכך היא משום שיהודים לא רוצים להתיישב שם; אך האמת היא, שלא מאפשרים ליהודים להתיישב שם! ועל הכל הוא אומר שזה "הישג דתי": הוא נותן פיסת נייר עם חתימתו שעל' ניתן לרשום מה שרוצים, ושזה ע"פ תורה! ועד"ז הוא נותן נייר לגוי שהוא יהודי, ואומר שזה עליו ועל צוואריו, והאמת היא שזה אכן עליו ועל צוואריו!

וכאמור, הצרה היא שכולם שותקים ואין פוצה פה ומצפצף!

ו. מדוע מדברים על זה עכשיו? – אולי זה יעזור במשהו, ע"ד הרעש שעשו בנוגע ל"מיהו יהודי" שפעל סגירת כמה בתי חרושת וכו' לגיור שלא כהלכה, וכמה פעמים פעלו שיהי' גיור חוזר [כהלכה], ונוסף לכך זה גם פעל שהוא יודע כבר שאין לו מה להתפאר בזה, ועתה הם משתדלים לעשות זאת בחשאי, ואין להאריך בדברים המצערים.
(משיחת ש"פ בא ה'תשל"ו - בלתי מוגה)

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!

פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 6670-778 (718). ארץ הקודש - 0823-873 (04)